

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în cauza penală privindul pe

Borozan Serghei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.06.2019 – 22.06.2020 (prima instanță);
2. 15.07.2020 – 10.03.2021 (instanța de apel);
3. 02.06.2021 – 06.10.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca /sediul Central/ din 22 iunie 2020, Borozan Serghei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite inculpatului Borozan Serghei, a fost suspendată pe un termen de 1 an.

S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 720 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1 Pentru a pronunța sentință, prima instanță a constatat că, Borozan Serghei la 06 mai 2019, pe la orele 16:00 min, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se lângă gardul gospodăriei sale situată în XXXXX, în urma unui conflict iscat de la hotarul dintre gospodării între el și vecinul său Rusu Grigore, care a trecut în bătaie, intenționat cu scopul de a-i cauza leziuni corporale, cu un obiect contondent din lemn, i-a aplicat lui Rusu Grigore lovituri peste diferite părți ale corpului, în urma cărora ultimul a primit, conform raportului de constatare medico-legală nr.201929P0267 din 08.05.2019, leziuni corporale sub formă de fractura capului osului V metacarpian pe dreapta cu deplasare, care s-a produs prin

mecanism de lovire cu sau de obiect contondent, poate la data din 06.05.2019, ce condiționează o dereglare de sănătate de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Astfel, acțiunile lui Borozan Serghei au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Grosu Igor în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, invocând că, prima instanță incorect a constatat circumstanțele faptei comise și a dat o apreciere eronată probelor administrate, atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești s-au constatat cu certitudine circumstanțele cauzei, la 06.05.2019 Rusu Grigore Ion a intrat la Borozan Serghei XXXX în gospodărie cu un topor și a început a deteriora ardezia ce îngrădea accesul la pășări în grădină. Atunci din casă a ieșit Borozan Serghei și i-a făcut observație, cerându-i să părăsească gospodăria lui. Rusu Grigore n-a reacționat și a continuat să deterioreze ardezia, când a ieșit din casă Borozan Evdochia și a început și ea a striga la Rusu Grigore să părăsească gospodăria lor, Rusu Grigore a aruncat cu toporul înspre ea. Între cei prezenți s-a început o bătaie, toți primind diverse leziuni corporale. Din nefericire lui Rusu Grigore i-a fost frânt un deget, fiindu-i cauzate astfel leziuni corporale medii, însă circumstanțele cauzei denotă faptul că Borozan Serghei a acționat în condiții de legitimitate apărare, fiindu-i violat domiciliul de partea vătămată, care de fapt urma să fie calificată ca agresor; nu se exclude nici cauzarea acestei leziuni în alte circumstanțe, după cum a declarat martora Borozan Evdochia, Rusu Grigore după finisarea conflictului și solicitarea intervenției poliției de către Borozan Serghei, striga că lui îi este indiferent de poliție și lovea cu pumnul fiind excitat la culme în zidul de la drum, apoi a urcat pe bicicletă și a plecat de la fața locului, nedorind să aștepte colaboratorii poliției; toate acțiunile enumerate vorbesc despre lipsa în acțiunile lui Borozan Serghei a componentei de infracțiune, lipsește intenția de cauzare a leziunilor corporale, deoarece intenția a fost de a-l alunga pe agresor din domiciliu; după ce acesta a părăsit domiciliul fără prezența cărora leziuni vizibile, el n-a fost urmărit de Borozan Serghei, dimpotrivă anume el a chemat poliția la fața locului ca să fie protejat; conform rapoartelor de constatare medico-legală și Borozan Serghei și Borozan Evdochia prezentau leziuni corporale, care n-au fost analizate de instanță, fiind ignorate, dar ele demonstrează că Rusu Grogore i-a agresat pe ambii stăpâni ai gospodăriei și anume el este infractor dar nu Borozan Serghei; ca probe ce au stat la baza sentinței de condamnare au stat declarațiile părții vătămate Rusu Grigore și declarațiile soției acestuia, care a declarat ceia ce i-a povestit soțul; nu a fost luat în considerație faptul că medicul legist n-a exclus posibilitatea cauzării leziunilor corporale în urma unei loviri de obiect dur contondent

nu numai cu obiect dur contodent; nu s-au stabilit probe pertinente și concludente ce ar stabili cu certitudine că Borozan Serghei a acționat cu intenția de cauzare a leziunilor corporale; există dubii serioase în privința probelor prezentate de partea acuzării; toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului și nu invers.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, s-a respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Borozan Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, nu există dubii rezonabile în constatarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece vina inculpatului se dovedește incontestabil prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale, la care s-a făcut referire, temei de a pune la îndoială probele respective nefiind stabilite.

La fel, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului prin care nu recunoaște vinovăția sa nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpatului, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză de constatare a vinovăției lui în comiterea infracțiunii incriminate, aceste declarații ale inculpatului se contrazic cu probele existente pe cauză, care demonstrează vina inculpatului în faptele incriminate și stabilite de instanța de fond, declarațiile fiind apreciate ca un drept al inculpatului, care nu poate fi îngrădit.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut și faptul că, prin declarațiile expertului Rusu Nicolae date în ședința judiciară, care a mai specificat, că este puțin probabilă cauzarea leziunilor depistate la victimă în rezultatul lovirii personale într-un zid din piatră, deoarece urmau să rămână careva excoriații în rezultatul unei astfel de lovituri.

Instanța de apel a mai indicat că, invocarea acționării inculpatului în condiții de legitimă apărare nu poate fi reținută, deoarece nu s-a constatat că Borozan Serghei a acționat în condițiile prevăzute de legitima apărare, astfel că susținerile apărării că inculpatul s-a apărat nu poate fi luată în considerație, fiind o părere subiectivă a apărării, care însă nu se confirmă prin date obiective pe caz.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, invocând:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- argumentele invocate de apărare coroborează cu declarațiile inculpatului și a martorului Boroza Eudochia;

- potrivit concluziei expertului Rusu Nicolae fractura s-a produs prin lovire cu sau de un obiect contondent. Cât privește explicațiile acestuia date în ședința de judecată precum că, *este puțin probabilă apariția leziunii la victimă de la lovitură într-un zid, deoarece urmau să rămână careva excoriații în rezultatul unei astfel de lovituri*, menționează că expertul nu exclude o asemenea posibilitate. Totodată, acesta nu a explicat de ce pretinde că excoriații urmau să rămână în rezultatul lovirii de un obiect contondent și de ce aceste excoriații nu urmau să apară dacă lovitura era aplicată cu un obiect contondent, mai ales că în cazul speței, suprafața zidului a fost una plată.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a

găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de argumentele recurentului referitor la faptul că inculpatul urmează a fi achitat, Colegiul penal, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f.d. 171 – 175), motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentul inculpatului precum că concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, în acest sens, Colegiul penal indică că este un argument declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Mai mult, Colegiul penal ține să menționeze în acest sens că, conform declarațiilor expertului medic – legist Rusu Nicolae, este: „**puțin probabil** ca Rusu Grigore să fi căpătat leziunile de la lovirea cu pumnul în piatră, având în vedere că la nivelul tegumentelor, cu excepția edemului, careva leziuni corporale nu au fost depistate, producerea fracturii depistate în rezultatul lovirii cu pumnul cu mâna dreaptă într-un zid din piatră este **puțin probabil**, reieșind din suprafața neregulată a pietrei sau a zidului, ultima trebuia să lase pe tegumente careva excortiații”(f.d. 116).

În continuare, Colegiul penal mai susține că, inculpatul a indicat că: „Rusu Grigore lovea cu pumnul în zid de sus în jos. Zidul este din piatră, **și este turnat ciment deasupra**”(f.d. 118 verso), astfel, este evident că zidul are o suprafață neregulată, reieșind din proprietățile mortarului, iar declarațiile părții vătămate Rusu Grigore sunt credibile și combat ipoteza înaintată de inculpat.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în

pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Borozan Serghei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena